

Premiul Nobel pentru Economie 2021

David Card

Universitatea din California,
Berkeley (SUA)

Joshua D. Angrist

Massachusetts Institute of
Technology, Cambridge
(SUA)

Guido W. Imbens

Universitatea Stanford,
Stanford (USA)

Premiul pentru Științe Economice al Băncii Centrale Suedeze în memoria lui Alfred Nobel a fost obținut de trei economiști americani: David Card de la Universitatea din California, Berkeley, Joshua D. Angrist de la MIT, Cambridge și Guido W. Imbens de la Universitatea din Stanford. Merită a fi menționat faptul că un aport semnificativ la rezultatele obținute de aceștia l-a avut Alan B. Krueger care a decedat în anul 2019 și care nu a mai putut beneficia de Premiul Nobel deoarece el nu se acordă post-mortem.

După cum apare și în anunțul oficial de decernare a Premiului Nobel, meritele principale ale celor trei profesori sunt sintetizate astfel:

*David Card a fost apreciat pentru **contribuțiile sale empirice privind piața muncii**, în timp ce Joshua D. Angrist și Guido W. Imbens au avut **contribuții metodologice la analiza relațiilor de cauzalitate**.*

David Card s-a născut în 1956 în Guelph, Canada, în 1978 a absolvit Universitatea Queens, iar în anul 1983 a obținut doctoratul la Universitatea Princeton.

Activitatea de cercetare a lui Card s-a axat pe efectele salariului minim, ale imigrației și ale educației asupra pieței forței de muncă. Contrar abordărilor tradiționale, profesorul a arătat într-o lucrare publicată în 1994 împreună cu Krueger că sporirea salariului minim nu a avut un impact negativ asupra nivelului de angajare în restaurantele de tip fast-food. Într-o altă lucrare, Card a ajuns la concluzia că imigranții nu determină scăderea nivelului salariilor muncitorilor rezidenți și că efectele asupra pieței muncii sunt reduse. De asemenea, laureatul Premiului Nobel în Economie a demonstrat că resursele unităților de învățământ sunt mult mai importante pentru succesul elevilor pe piața muncii decât se credea până la acel moment. În plus, cu cât sunt mai mulți profesori angajați într-o școală, cu atât veniturile elevilor după angajare vor fi mai mari.

David Card este autorul și coautorul multor lucrări de referință, dintre care menționăm: ***Minimum Wages and Employment: A Case Study of the Fast-Food Industry in New Jersey and Pennsylvania; Immigration and Inequality; The Causal Effect of Education on Earnings.***

Joshua D. Angrist s-a născut pe data de 18 septembrie 1960 în statul Ohio, SUA. A obținut doctoratul la Universitatea Princeton în anul 1989, iar începând cu anul 1996 a început să profeseze la MIT, Cambridge, SUA. **Guido W. Imbens** s-a născut la 3 septembrie 1963 în Olanda. În anul 1983 a absolvit Universitatea Erasmus din Rotterdam, iar în 1991 a obținut diploma de doctor la Universitatea Brown din Providence, SUA. În prezent activează la Universitatea Stanford.

În ceea ce privește relațiile de cauzalitate, Angrist și Kruger (1991) au încercat să măsoare cu cât ar crește veniturile angajaților care au beneficiat de mai mulți ani de educație. Aceștia au estimat că un an suplimentar de educație, determină o creștere a veniturilor cu 9%. Mergând mai departe, Angrist și Imbens (1995) au arătat că este posibilă determinarea efectului cauzal mediu (engl., *local average treatment effect* – LATE) al unui stimul (de ex. al unei politici economice) folosind un set minim de condiții, chiar și atunci când indivizii sunt afectați în mod diferit. În acest sens, au combinat avantajele variabilelor instrumentale cu inferența cauzală și au estimat efectul cauzal mediu al medicamentelor, al orelor de pregătire pentru un examen, al fumatului, respectiv al numărului anilor de școlarizare folosind metoda 2SLS (engl., *Two-Stage Least Squares*).

Joshua D. Angrist și Guido W. Imbens sunt autorii și coautorii multor lucrări de referință, dintre care menționăm: ***Two-stage least squares estimation of average causal effect in models with variable treatment intensity; Identification of causal effects using instrumental variables.***

Concluzionând, cei trei economiști au evidențiat rolul studiilor empirice în știința economică, arătând că este posibilă determinarea efectelor diverselor politici economice pornind de la realitatea nemijlocită, fără a fi necesară intervenția directă a cercetătorului. Mai mult, prin rezultatele “neconvenționale” pe care le-au obținut, au reușit să schimbe paradigmele economice ale multor cercetători și să stimuleze analizele economice din domeniu.

Conf. univ. dr. Irina-Marilena BAN,
Departamentul de Economie politică